

bestemte andre personer, vil pågældende i nogle tilfælde skifte navn eller dele af navnet (fornavn eller efternavn). Ved at returnere det aktuelle navn uden den beskyttede adresse i svaret til en spørger, vil denne således få nye oplysninger, som måske kan være til hjælp for denne til ad andre kanaler at finde frem til den pågældende person. Det er baggrunden for at udvide adressebeskyttelse til også at omfatte vedkommendes navn.

Den hidtidige bestemmelse i folkeregistreringsbekendtgørelsens § 17, stk. 2, om, at en persons adresse på et hospital eller lignende altid er beskyttet mod udlevering til private, videreføres ikke med lovforslaget. Der må ved pågældendes registrering sådant sted af vedkommende selv eller dennes pårørende konkret tages stilling til eventuel navne- og adressebeskyttelse. Konsekvensen af beskyttelsen er, at alle private, f.eks. også bekendte, afskæres fra at få vedkommendes nye adresse ved henvendelse i folkeregistret, hvilket denne næppe altid ønsker.

Efter den foreslåede bestemmelse har enhver ret til ved henvendelse til bopælskommunen at få registret, at vedkommendes navn og adresse i CPR ikke må opgives til private. Hidtil har det alene været muligt at beskytte dennes adresse hér i landet. Dette vil blive ændret, således at en udenlandsadresse fremover også kan beskyttes. Som hidtil bortfalder beskyttelsen efter et år, og det slås fast, at kommunen i modsætning til nu kun kan give beskyttelsen for en længere periode, hvis der er tale om helt særlige forhold. Hvis vedkommende ved udløbet af beskyttelsesperioden selv ønsker beskyttelsen fornyet, er der ikke noget til hinder herfor.

Navne- og adressebeskyttelsen kan normalt ikke opretholdes overfor kreditorer, der agter at foretage skridt til opkrævning eller inddrivelse af en forfalden fordring, jf. § 42, stk. 5, og beskyttede navne og adresser kan videregives til private, der har en retlig interesse i oplysningen, jf. § 43, stk. 1. Beskyttede navne og adresser kan endvidere videregives efter bestemmelserne i § 34, § 38, stk. 4, § 42, stk. 3-4, og § 45.

Til § 29

Bestemmelsen i stk. 1 svarer til § 24, stk. 6, i folkeregistreringsbekendtgørelsen. Lokalvejviserbeskyttelsen bortfalder ikke fremover automatisk ved flytning til udlandet eller ved forsvinden. Pt. har ca. 175.000 personer lokalvejviserbeskyttelse.

Efter bestemmelsen i stk. 2 kan personer - som det siden 1995 har været muligt, jf. folkeregistreringsbekendtgørelsens § 27, stk. 2 - få indsat en markering i

CPR om, at vedkommende ikke ønsker at modtage henvendelser i forbindelse med undersøgelser, hvor Indenrigsministeriet leverer oplysninger eller foretager forsendelser på grundlag af CPR. Pt. har 22 personer fået indsat en sådan markering. Disse personer vil dog fortsat indgå i undersøgelser i statistisk eller videnskabeligt øjemed, hvortil der leveres oplysninger fra CPR. De pågældende må blot ikke kontaktes af forskeren. En sådan markering udelukker dog ikke, at den pågældende kontaktes, hvis det konstateres, at vedkommende er eller kan være smittet med en sygdom, eller hvis man i forbindelse med undersøgelsen vedrørende lægemiddelinteraktion bliver opmærksom på særligt farlige interaktionsmønstre, som bør medføre henvendelse til den pågældende. Dette vil også blive fastsat i vilkårene for dataleverancen, jf. §§ 35 og 36. Som noget nyt forelås, at henvendelse om denne beskyttelse rettes til bopælskommunen - mod nu til Indenrigsministeriet.

Den foreslåede bestemmelse i stk. 3 om beskyttelse mod reklamehenvendelse er ny. I dataleverancerne fra CPR til private vil en sådan markering blive medtaget, og det vil blive fastsat i de vilkår, der regulerer leveringen, at de pågældende således kun må modtage reklamehenvendelser, hvis vedkommende i forvejen er kunde.

Til § 30

Hidtil har en adressebeskyttelse tillige betydet, at pågældende også havde lokalvejviserbeskyttelse, selvom der ikke særskilt var anmodet herom. Som noget nyt foreslås med bestemmelsen i stk. 1, at personer med navne- og adressebeskyttelse - udover lokalvejviserbeskyttelse - samtidig er omfattet af beskyttelse mod henvendelse fra forskere, jf. § 29, stk. 2, og reklamehenvendelser, jf. § 29, stk. 3, lige så længe som navne og adressebeskyttelsen gælder.

Særskilt meddelt lokalvejviserbeskyttelse, beskyttelse mod forskerhenvendelser og reklamebeskyttelse ophører efter stk. 2 dog i alle tilfælde først, når vedkommende selv anmoder bopælskommunen herom.

Hjemlen i stk. 3 tænkes anvendt til at pålægge kommunerne at orientere borgerne om det nærmere indhold af navne- og adressebeskyttelsen, svarende til, hvad der idag er pålagt kommunerne efter § 20 i folkeregistreringscirkulæret.

Til kapitel 8. Kommunernes og Indenrigsministeriets videregivelse af oplysninger til offentlige myndigheder

Til danske offentlige myndigheder hører domstole, Folketinget samt den offentlige forvaltning.